

Lars omkring salmen, Jeg er selv et billede:

JEG ER SELV ET BILLEDE blev til langsomt over en periode på ca. ti år fra 1997 og frem. Sådan er det med nogle af mine salmer, hvorimod andre gøres færdige mere eller mindre på én gang. Et langt skriveforløb åbner sig mod verden og inddrager den fra en bestemt synsvinkel. Den særlige optik i denne salme har jeg hentet fra rastafari, der opstod på bibelsk grundlag på Jamaica i 1930'erne på grundlag af kroningen af den etiopiske kejser Haile Selassie I. Det halvkristne miljø blandt efterkommere af slaverne på øen tolkede den ikonografiske pragt i kroningsceremonien bogstaveligt, og ud af denne **lykkelige misforståelse** opstod forestillingen om kejserens guddommelige sendelse for at genrejse sit fortrykte folk. Et kendt udtryk for denne forvandlende impuls er reggaemusikken, men også dagligsproget har undergået en forvandling, hvorved det særlige pidginengelsk har fået endnu et tvist. En gennemgående figur er udskiftningen af negativt ladede ord med positivt ladede, således "overstand" i stedet for "understand", og af afgørende betydning er indføjelser af det personlige stedord "I" som forstavelse i f. eks. "Iration" for "creation", "Ital" for "vital" og den morsomme omdannelse af ordet "mango", der opløst i stavelser bliver til det negative "man go" til det positivt ladede "I come". Det er denne særlige oplevelse af jeget, jeg i salmen har forsøgt at udforske ved at begynde hvert vers med ordet "Jeg" i en meditation over kronen på værket: Nyskabelsen af det dobbelte og stedfortrædende ejestedord "I and I", der foruden den mere letaflæselige betydning også er romertal I i den kejserlige titel. "I and I" er således udtømmende inkluderende både horisontalt i forhold til næsten og vertikalt i forhold til Gud.